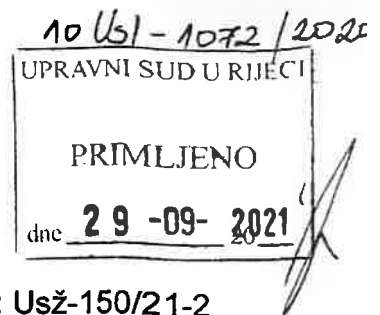

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-150/21-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr.sc. Inge Vezmar Barlek i Eveline Čolović Tomić, članica vijeća, te sudske savjetnice Dijane Filipčić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja

zastupani po opunomoćeniku

protiv tuženice Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi izdavanja potvrde, odlučujući o žalbi tužitelja protiv rješenja Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1072/2020-5 od 2. studenoga 2020., u sjednici vijeća održanoj 10. rujna 2021.

r i j e š i o j e

- I Poništava se rješenje Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: UsI-1072/2020-5 od 2. studenoga 2020.
- II Tužba se odbacuje.
- III Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem Upravnog suda u Rijeci odbačena je tužba tužitelja na temelju odredbe članka 30. stavka 1. točke 7. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17., dalje: ZUS).

2. Protiv osporavane presude žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da se u konkretnom slučaju radi o upravnom aktu što je osobno potvrdio navodom odgovora na tužbu u parničnom postupku Općinskog suda u Karlovcu, Stalne službe u Ogulinu, poslovni broj: Pn-110/2019. Navedeno proizlazi i iz članka 18. stavka 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.), kao i činjenice da je pobijana potvrda kao pojedinačni akt donesena na autoritativan način od strane tuženice bez mogućnosti tužitelja za direktnim uključanjem u postupak, te se radi o rješavanju u upravnoj stvari o konkretnom pravu odnosno obvezi. Potvrda je donesena na temelju nepravodobno podnesenog zahtjeva operatora te netočne odnosno djelomične dokumentacije (članak 3. i 12. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta) te nastavno navode što sve nedostaje zahtjevu operatora. S obzirom na izneseno predlažu Sudu usvojiti žalbu i preinačiti pobijanu

presudu te poništiti predmetnu potvrdu o pravu puta uz naknadu troškova upravnog spora tužiteljima, koji uključuju i troškove sastava žalbe.

3. Tuženica u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da potvrda o pravu puta nije upravni akt te se poziva na presudu Upravnog suda Republike Hrvatske, broj: Us-8316/2010-6 od 10. studenoga 2010. Ujedno navodi kako je potvrda o pravu puta zakonita. Predlaže žalbu tužitelja odbaciti odnosno odbiti.

4. Žalba je osnovana.

5. Prema odredbi članka 66. stavka 1. ZUS-a, koja se primjenjuje sukladno odredbi članka 67. stavka 3. ZUS-a, protiv presude upravnog suda stranke mogu podnijeti žalbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu i pogrešne primjene materijalnog prava.

6. Ispitujući osporavanu odluku u granicama razloga navedenih u žalbi u smislu odredbe članka 73. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud nalazi da je rješenjem prvostupanjskog suda povrijeđen zakon.

7. Člankom 18. stavkom 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da protiv odluka i drugih upravnih akata Agencije nije dopuštena žalba, ali se protiv njih može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske. Iznimno, protiv odluka Agencije u sporovima između krajnjih korisnika usluga i operatora iz članka 51. ovoga Zakona može se pokrenuti upravni spor pred mjesno nadležnim upravnim sudom.

8. Prema tome, a budući da su u konkretnoj upravnoj stvari tužitelji Upravnom sudu u Rijeci podnijeli tužbu protiv potvrde o pravu puta tuženice, smatrajući istu odlukom Agencije u smislu navedenog članka 18. stavka 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama, to je prvostupanjski upravni sud bitno povrijedio odredbe sudskog postupka (članak 66. stavak 2. ZUS-a) jer je o takvoj tužbi odluku trebao donijeti Visoki upravni sud Republike Hrvatske (članak 12. stavak 3. točka 4. ZUS-a).

9. Tužba nije dopuštena.

10. Predmet upravnog spora uređen je člankom 3. ZUS-a kao ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek (stavak 1. točka 1.).

11. Odredbom članka 30. stavka 1. točke 7. ZUS-a propisano je da će sud rješenjem odbaciti tužbu, jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora, ako utvrdi da je tužba podnesena u stvari koja ne može biti predmet upravnog spora.

12. Iz predmeta spisa proizlazi da je tuženica izdala infrastrukturnom operatoru kao podnositelju zahtjeva, potvrdu o pravu puta, primjenom odredbe članka 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama, kojom je, u stavku 2., propisano da Agencija izdaje potvrdu o pravu puta infrastrukturnom operatoru pod uvjetima propisanim tim Zakonom, a u skladu s Pravilnikom o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine”, broj: 152/11., 151/14. i 95/17.).

13. Dakle, u konkretnom se slučaju radi o izdavanju potvrde iz odredbe članka 160. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine”, broj: 47/09.), prema kojoj javnopravna tijela izdaju potvrde o činjenicama o kojima ne vode službenu evidenciju ako je to zakonom propisano, u kojem slučaju se činjenice utvrđuju prema odredbama o dokazivanju propisanim ovim Zakonom.

14. Slijedom izloženog, potvrda izdana sukladno citiranim zakonskim odredbama ne predstavlja upravni akt kojim bi se u upravnom postupku odlučivalo o nekoj upravnoj

stvari, odnosno o kakvom pravu, obvezi ili pravnom interesu stranaka u upravnom postupku.

15. Slijedom navedenog, valjalo je na temelju članka 67. stavka 3. ZUS-a u vezi s člankom 30. stavkom 1. točkom 7. ZUS-a, odlučiti kao u točkama I i II izreke rješenja, dok se odluka o troškovima upravnog spora (točka III izreke) temelji na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu 10. rujna 2021.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštenii službenik

Tanja Nemčić